

Sesijas dokuments

A9-0019/2022

3.2.2022

ZIŅOJUMS

par 2020. gada ziņojumu par ES pilsonību: iespēju nodrošināšana pilsoņiem un
viņu tiesību aizsardzība
(2021/2099(INI))

Lūgumrakstu komiteja

Referente: *Yana Toom*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	14
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	15
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	16

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par 2020. gada ziņojumu par ES pilsonību: iespēju nodrošināšana pilsoņiem un viņu tiesību aizsardzība (2021/2099(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 6. un 9.–12. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 18.–25. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 21. pantu un 39.–46. pantu,
- ņemot vērā LESD 24. panta 2. punktā un 227. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantā nostiprinātās tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā¹ (Brīvas pārvietošanās direktīva),
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 94/80/EK (1994. gada 19. decembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā tiesības balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās izmanto Savienības pilsoņi, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav², un Padomes Direktīvu 93/109/EK (1993. gada 6. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību balsstiesību un tiesību kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās izmantošanai Savienības pilsoņiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav³;
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)⁴,
- ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību⁵,
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji⁶,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 15. decembra ziņojumu “2020. gada ziņojums par ES pilsonību: pilsoņu līdzdalības veicināšana un viņu tiesību aizsardzība” (COM(2020)0730),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 15. decembra ziņojumu saskaņā ar LESD 25. pantu

¹ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

² OV L 368, 31.12.1994., 38. lpp.

³ OV L 329, 30.12.1993., 34. lpp.

⁴ OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

⁵ OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

⁶ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

par panākto virzībā uz reālu ES pilsonību 2016.–2020. gadā (COM(2020)0731),

- ņemot vērā Komisijas 2020. gada sabiedriskās apspriešanas par ES pilsoņu tiesībām rezultātus un Eiropabarometra zibensaptaujas Nr. 485 rezultātus par Eiropas Savienības pilsonību un demokrātiju, kas tika publicēti 2020. gada jūlijā un liek secināt, ka Covid-19 pandēmijas laikā daudzi ES iedzīvotāji ir saskārušies ar grūtībām saņemt veselības aprūpes atbalstu, bērnu aprūpes atbalstu, informāciju par ierobežojumiem uz robežām utt.,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 12. decembra rezolūciju par 2017. gada ziņojumu par ES pilsonību: pilsoņu tiesību stiprināšana demokrātisku pārmaiņu Savienībā⁷,
- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 12. februāra rezolūciju par līguma noteikumu par ES pilsonību īstenošanu⁸,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 17. jūnija ziņojumu par demogrāfisko pārmaiņu ietekmi,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību⁹,
- ņemot vērā Komisijas Invaliditātes tiesību stratēģiju 2021.–2030. gadam,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 27. janvāra Zaļo grāmatu par novecošanu “Paaudžu solidaritātes un savstarpējās atbildības veicināšana” (COM(2021)0050),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2019. gada 20. marta informatīvo ziņojumu par personu ar invaliditāti reālām tiesībām balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 24. novembra rezolūciju par Šengenas sistēmu un Covid-19 krīzes laikā¹⁰ veiktajiem pasākumiem un 2020. gada 17. septembra rezolūciju “Covid-19: veselības novērtējumu un riska klasifikācijas koordinēšana ES un ietekme uz Šengenas zonu un vienoto tirgu”¹¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Eiropas aizsardzību pārrobežu un sezonālajiem darba ņēmējiem saistībā ar Covid-19 krīzi¹²,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 8. jūlija rezolūciju par personu ar intelektuālās attīstības traucējumiem un viņu ģimeņu tiesībām Covid-19 krīzes laikā¹³,

⁷ OV C 369, 11.10.2018., 11. lpp.

⁸ OV C 449, 23.12.2020., 6. lpp.

⁹ OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.

¹⁰ OV C 425, 20.10.2021., 7. lpp.

¹¹ OV C 385, 22.9.2021., 159. lpp.

¹² OV C 362, 8.9.2021., 82. lpp.

¹³ OV C 371, 15.9.2021., 6. lpp.

- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 24. novembra rezolūciju par bezpajumtniecības problēmas risināšanu Eiropas Savienībā¹⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 17. decembra rezolūciju par Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack — viens miljons parakstu daudzveidībai Eiropā”¹⁵ un 2018. gada 7. februāra rezolūciju par minoritāšu aizsardzību un nediskriminēšanu ES dalībvalstīs¹⁶,
- ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 14. septembra rezolūciju par *LGBTIQ* tiesībām ES¹⁷,
- ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 7. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti aizsardzību, iesniedzot lūgumrakstus: gūtā pieredze¹⁸,
- ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 11. marta rezolūciju par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2019. gadā¹⁹ un 2020. gada 16. janvāra rezolūciju par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā²⁰,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 17. decembra rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas apspriežu rezultātiem 2019. gadā²¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2021. gada 17. decembra rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas darbību 2020. gadā²²,
- ņemot vērā Parlamenta Lūgumrakstu komitejas (PETI) ziņojuma projektu „Pilsoņu iesaistīšana: tiesības iesniegt lūgumrakstu, tiesības vērsties pie Eiropas Ombuda un Eiropas pilsoņu iniciatīva”,
- ņemot vērā PETI komitejas ziņojuma projektu par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2020. gadā (A9-0342/2021),
- ņemot vērā kopš 2018. gada PETI komitejas rīkotās atklātās uzklauššanas par jautājumiem, kas ir saistīti ar ES pilsonību, jo īpaši 2021. gada 26. maija uzklauššanu par tematu “Testāžu savstarpējās attiecībās lūgumrakstu izskatīšanā: Komisijas loma”; 2020. gada 29. oktobra uzklauššanu par tematu “Savienības pilsonība: pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana, iekļaušana, līdzdalība”, kura tika rīkota kopā ar Juridisko komiteju, Konstitucionālo lietu komiteju un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju (LIBE); 2018. gada 1. februāra uzklauššanu par tematu “Pilsoņu tiesības pēc *Brexit*”, kura tika rīkota kopā ar Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju un LIBE komiteju, un 2018. gada 21. februāra uzklauššanu par tematu ““Eiropas pilsoņu” iniciatīva: Komisijas priekšlikuma par jaunu Eiropas pilsoņu iniciatīvas regulu

¹⁴ OV C 425, 20.10.2021., 2. lpp.

¹⁵ OV C 445, 29.10.2021., 70. lpp.

¹⁶ OV C 463, 21.12.2018., 21. lpp.

¹⁷ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0366.

¹⁸ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0414.

¹⁹ OV C 474, 8.9.2021., 82. lpp.

²⁰ OV C 270, 7.7.2021., 105. lpp.

²¹ OV C 445, 29.10.2021., 168. lpp.

²² Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0507.

izvērtēšana”, kura tika rīkota kopā ar Konstitucionālo lietu komiteju,

- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas un LIBE komitejas sadarbībā ar PETI komiteju 2020. gada 15. oktobrī rīkoto atklāto uzklaušīšanu par tematu “*Minority SafePack* — miljons parakstu par daudzveidību Eiropā”,
 - ņemot vērā PETI un Juridiskās komitejas kopīgi organizēto 2018. gada 27. novembra starpparlamentāro komiteju sanākumi par tematu “Iespēju nodrošināšana parlamentiem un pilsoņu tiesību ievērošanas panākšana Savienības tiesību aktu īstenošanā un piemērošanā”,
 - ņemot vērā 2019., 2020. un 2021. gadā pēc PETI komitejas pieprasījuma Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta pasūtītos pētījumus “Lūgumrakstu kā līdzdalības demokrātijas instrumenta lomas un ietekmes stiprināšana — mācība, kas pilsoņu skatījumā ir gūta 10 gadus pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā” (2021. gada 29. oktobris), “Šķēršļi, kas ierobežo varavīksnes ģimeņu brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā” (2021. gada 8. marts), “Šķēršļi dalībai vietējās un Eiropas Parlamenta vēlēšanās” (2020. gada 15. septembris) un “Lūgumrakstu komitejas sasniegumi 2014.–2019. gada sasaukuma laikā un nākotnes izaicinājumi” (2019. gada 3. jūlijs),
 - ņemot vērā darbseminārus par LGBTI+ tiesībām Eiropas Savienībā un par personu ar invaliditāti tiesībām, ko Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departaments PETI komitejas vajadzībām rīkoja attiecīgi 2021. gada 22. martā un 2020. gada 28. oktobrī, ņemot vērā Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas²³ (Izstāšanās līgums),
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A9-0019/2022),
- A. tā kā ES pilsonības institūts ir uzskatāms par vienu no vistaustāmākajiem ES sasniegumiem un ES pilsoņiem piešķir pamattiesību kopumu, tostarp brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā, tiesības piedalīties ES demokrātiskajā dzīvē un tiesības tikt aizsargātiem pret diskrimināciju, vienlaikus nodrošinot vienādas iespējas;
- B. tā kā *Brexit* ir uzskatāmi licis saprast ES pilsonības tiesību nozīmi un to izšķirošo nozīmi miljoniem ES pilsoņu ikdienas dzīvē un ir palielinājis informētību Eiropas Savienībā par šo tiesību iespējamo zaudēšanu un tās sekām, par ko liecina lielais skaits lūgumrakstu, kurus ir iesnieguši Apvienotajā Karalistē dzīvojoši ES pilsoņi un ES valstī dzīvojoši Apvienotās Karalistes pilsoņi, par *Brexit* ietekmi uz ES pilsoņu statusu;
- C. tā kā tiesiskas valsts princips ir uzskatāms par vienu no Savienības pamatvērtībām, kuras aizsardzība nodrošina pamattiesību un demokrātijas ievērošanu;
- D. tā kā pārvietošanās brīvība, kas ikvienam ES pilsonim ļauj jebkurā dalībvalstī dzīvot, strādāt vai studēt un izmantot veselības aprūpes pakalpojumus, ir uzskatāma par vienu

²³ OV C 384I, 12.11.2019., 1. lpp.

no ES pamatiem;

- E. tā kā aktīvs pilsoniskums tiek labāk panākts tad, ja tiek apmierinātas iedzīvotāju pamatvajadzības; tā kā līdz ar to aizsardzība, ko nodrošina minimālās algas, ir ļoti svarīga un bez tās ES izvirzīto mērķi — nevienu neatstāt novārtā — sasniegt nevar;
- F. tā kā cilvēki, kas saskaras ar nepastāvīgiem darba un dzīves apstākļiem, bieži jūtas atstumti un mazāk piedalās sabiedriskajā dzīvē, kā arī pilsoniskajā sabiedrībā un vēlēšanās vai tajās nepiedalās nemaz;
- G. tā kā bezpajumtnieki saskaras ne tikai ar nepastāvīgiem dzīves apstākļiem, bet viņiem bieži vien ir ierobežota piekļuve informācijai par savām tiesībām un to aizsardzības līdzekļiem vai arī minētā informācija nav pieejama vispār;
- H. tā kā neaizsargātu, nelabvēlīgā situācijā esošu vai nepietiekami pārstāvētu grupu definīcijas dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras un attiecīgajā brīdī pat var būt atkarīgas no konkrētajā dalībvalstī valdošās politiskās un sociālās situācijas;
- I. tā kā daudzi pārrobežu un sezonas darba ņēmēji cieš no sarežģītiem, neveselīgiem un nedrošiem darba apstākļiem, nelielas vai nekādas darba drošības, kā arī saskaras ar nepietiekamu sociālā nodrošinājuma segumu un piekļuvi sociālajiem pabalstiem vai pilnīgu to neesamību; tā kā daudzi pārrobežu un sezonas darbinieki bieži vien nāk no neaizsargātām sociālajām grupām un reģioniem; tā kā Covid-19 krīze ir saasinājusi daudzu pārrobežu un sezonas darbinieku jau tā nestabilo šā brīža situāciju, kā rezultātā viņu aizsardzība saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem tiek nodrošināta nepilnīgi;
- J. tā kā Covid-19 uzliesmojums visā Eiropas Savienībā ir radījis vairākus līdz šim nepieredzētus izaicinājumus pārvietošanās brīvībai un daudzas dalībvalstis kā ārkārtas pasākumus ir noteikušas ceļošanas ierobežojumus un iekšējo robežkontroli; tā kā ES pilsoņi ir iesnieguši ievērojamu skaitu lūgumrakstu, kuros ir paustas nopietnas bažas par valsts ārkārtas pasākumu ietekmi uz viņu brīvību ceļot, strādāt un studēt ārzemēs un viņu spēju veidot un uzturēt pārrobežu ģimenes saites;
- K. tā kā pandēmija īpaši negatīvi ietekmē cilvēku ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēku stāvokli, ievērojami samazinot viņu tiesību izmantošanas spēju;
- L. tā kā PETI komiteja ir saņēmusi ievērojamu skaitu lūgumrakstu, kuros ir paustas bažas par diskrimināciju, ar ko, Eiropas Savienībā izmantojot pārvietošanās tiesības, saskaras *LGBTIQ* un jo īpaši varavīksnes ģimenes (t. i., ģimenes, kur vismaz viens loceklis ir *LGBTIQ*), kā rezultātā negatīvi tiek ietekmētas viņu bērnu tiesības un intereses;
- M. tā kā Hartas 21. pantā “jebkāda veida diskriminācija, tostarp diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, diskriminācija saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, diskriminācija īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ” nepārprotami ir aizliegta, tādējādi apliecinot galveno ES pilsonības iezīmi; tā kā minētais aizliegums vienlaikus ir uzskatāms par brīvas pārvietošanās tiesību sekmīgas izmantošanas būtisku elementu, kā to apliecina minētie lūgumraksti;

- N. tā kā aptuveni 50 miljoni cilvēku Eiropas Savienībā pieder kādai nacionālajai minoritātei vai minoritāšu valodas kopienai; tā kā Komisija, uz Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack — miljons parakstu par daudzveidību Eiropā” reaģējusi nav — nav veikusi nekādus likumdošanas pasākumus, neraugoties uz to, ka to atbalstīja lielākā daļa Eiropas Parlamenta deputātu;
- O. tā kā pilsonības iegūšanu un zaudēšanu joprojām pārzina dalībvalstis;
- P. tā kā lūgumraksti liecina, ka mobilie ES pilsoņi un iedzīvotāji joprojām saskaras ar savu vēlēšanas tiesību izmantošanas problēmām, kuras rada dažās dalībvalstīs pastāvošais administratīvais slogs, birokrātija un valodas barjeras, kā arī nepareiza informācija vai nesadarbošanās no dažu dalībvalstu iestāžu puses;
- Q. tā kā personas ar invaliditāti joprojām saduras ar juridiskiem, praktiskiem un fiziskiem šķēršļiem, kas tām traucē praksē īstenot savas tiesības balsot un tikt ievēlētām, tiesības piekļūt informācijai par vēlēšanu noteikumiem un procedūrām, programmām un debatēm formātos, kas būtu pielāgoti cilvēku ar dažāda veida invaliditāti vajadzībām, un tādējādi viņi vēlēšanās joprojām pārstāvēti ir nepietiekami; tā kā datu par nepietiekami pārstāvēto grupu dalību vēlēšanās apjoms joprojām ir ierobežots;
- R. tā kā ES pilsoņu tiesības piedalīties ES demokrātiskajā dzīvē neaprobežojas tikai ar balsošanu vai kandidēšanu Eiropas Parlamenta vēlēšanās; tā kā Līgumos ir paredzēti vairāki līdzdalības instrumenti, kuru mērķis ir veicināt pilsoņu tiešu dialogu ar ES, tostarp tiesības iesniegt lūgumrakstus, tiesības vērsties pie Eiropas Ombuda un tiesības iesniegt Eiropas pilsoņu iniciatīvu;
- S. tā kā dažās ES dalībvalstīs bezvalstnieki ar ilgtermiņa uzturēšanās statusu pilnībā demokrātiskajos procesos iesaistīti nav un tā kā viņiem jo īpaši ir liegtas tiesības piedalīties pašvaldību un/vai Eiropas Parlamenta vēlēšanās; tā kā Komisija ar ieteikumu par bezvalstnieku minoritāšu, piemēram, romu, līdztiesības tuvināšanu, kļajā nākusi nav: tas faktiski tika ierosināts Eiropas pilsoņu iniciatīvā “Minority SafePack — viens miljons parakstu par dažādību Eiropā”;
- T. tā kā ES saskaņā ar izstāšanās līgumu ir jāaizsargā Apvienotajā Karalistē dzīvojošie ES pilsoņi;
- U. tā kā vecāka gadagājuma cilvēki, būdami apņēmīga iedzīvotāju grupa, kas, piedaloties brīvprātīgās darbībās, sociālajās iniciatīvās, kā arī atbalstot un aprūpējot apgādājamus, sniedz būtisku un vērtīgu ieguldījumu sabiedrībā;
- V. tā kā, lai piekļūtu precēm un pakalpojumiem, tostarp sabiedriskajiem pakalpojumiem, arvien vairāk ir vajadzīgas digitālās prasmes;
- W. tā kā digitālā pārkārtošanās rada iespējas un apdraudējumu visām paaudzēm, jo īpaši vecāka gadagājuma cilvēkiem; tā kā tehnoloģiskās pārmaiņas var apdraudēt vecāka gadagājuma cilvēkus, kuriem nav pietiekamu zināšanu, prasmju un pieejas digitālajām tehnoloģijām; tā kā vecāka gadagājuma cilvēki bieži cieš no diskriminācijas, vardarbības, izolācijas un vientulības, atstumtības un autonomijas ierobežojumiem, t. i., tādu digitālo risinājumu ieviešanas, kuros netiek ņemtas vērā viņu vajadzības,

1. pieņem zināšanai Komisijas ziņojumu “2020. gada ziņojums par ES pilsonību — pilsoņu pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana un viņu tiesību aizsardzība” un atzinīgi vērtē tās nepārtraukto apņēmību aizstāvēt ES pilsoņu tiesības, tostarp, regulāri novērtējot iespējas un šķēršļus, kas liedz īstenot pilsoniskās tiesības personām no nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, tostarp cilvēkiem ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēkiem; pauž nožēlu par to, ka tikai 2 no 18 Komisijas ierosinātajām darbībām ir leģislatīva rakstura; uzsver, ka nākamajiem trijiem gadiem ir nepieciešams visaptverošs ES pilsoņu tiesību novērtējums un skaidri definētas un konkrētas saistības, darbības un likumdošanas iniciatīvas; uzsver, ka saskaņā ar LESD 25. pantā minēto procedūru šīs ziņojuma izstrādes par ES pilsonību galīgais mērķis būtu īstenot konkrētas iniciatīvas, proti, ES pilsonības statūtos līdzīgi, kā tas ir izdarīts Eiropas Sociālo tiesību pīlārā, konsolidēt pilsoņu tiesības un brīvības, kuras pieder tikai pie pilsonības institūta, ietverot Hartā noteiktās pamattiesības un pamatbrīvības, kā arī Eiropas sociālo tiesību pīlārā noteiktās sociālās tiesības un LES 2. pantā noteiktās vērtības, kas ir uzskatāmas par Eiropas “publisko telpu” raksturojošiem lielumiem, un cita starpā ietverot šai publiskajai telpai nepieciešamo pārvaldības modeli, cieņu, brīvību, tiesiskas valsts principu, demokrātiju, plurālismu, iecietību, tiesiskumu, taisnīgumu un solidaritāti, kā arī līdztiesību un nediskrimināciju, kas būtu jāņem vērā nākotnē vai, veicot Līgumu iespējamo reformu;
2. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas uzmanības degpunktā atkal ir nonākusi tiesiskas valsts principa ievērošana dalībvalstīs;
3. uzsver, ka neatkarīga tiesu sistēma, tiesībaizsardzības iestāžu pieejamība, vārda brīvība, brīvība iepazīties ar informāciju, to saņemt un tajā dalīties līdztekus mediju plurālismam ir uzskatāmi par būtiskām tiesiskas valsts principa sastāvdaļām; aicina Komisiju par šādām ES pamatvērtībām iestāties gadījumos, kad tās pārkāpj dalībvalstīs;
4. norāda, ka visiem rīkiem, kas traucē tiesību uz privātumu un uz personas datu aizsardzību īstenošanu, ne tikai ir jābūt juridiskajam pamatam, bet tiem ir jābūt arī nepieciešamiem un samērīgiem, kā tas ir pieprasīts Vispārīgajā datu aizsardzības regulā un Hartā;
5. atgādina, ka, neskatoties uz to, ka pārvietošanās brīvība ir uzskatāma par ES projekta pamatelementu, to ir smagi skārusi Covid-19 uzliesmojuma izraisītā bezprecedenta veselības krīze un ar to saistītie valstu ārkārtas pasākumi, tostarp ceļošanas ierobežojumi un iekšējās robežkontroles atjaunošana uz laiku; atkārtoti norāda, ka šie pasākumi ir būtiski negatīvi ietekmējuši privāto dzīvi, darbu, ģimenes un ekonomiskos un sociālos apstākļus, kā to apliecina liels skaits lūgumrakstu; uzsver, ka visiem valsts ārkārtas pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem ar to sākotnējo mērķi — ierobežot Covid-19 uzliesmojumu; šajā sakarā aicina Komisiju turpināt uzraudzīt Covid-19 pasākumus un to ietekmi uz tiesībām, kas ir saistītas ar ES pilsonību; mudina dalībvalstis pakāpeniski izbeigt valsts ārkārtas pasākumus, tiklīdz tie vairs nav vajadzīgi; uzsver, ka Covid-19 pandēmija negatīvi ietekmē iedzīvotāju, jo īpaši jauniešu un vecāka gadagājuma cilvēku, labklājību un garīgo veselību;
6. atgādina, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES visvairāk skāra tos ES pilsoņus, kuri pārejas perioda beigās dzīvoja Apvienotajā Karalistē, un tos Apvienotās Karalistes pavalstniekus, kuri pārejas perioda beigās dzīvoja kādā no 27 ES dalībvalstīm; aicina

Komisiju cieši uzraudzīt Izstāšanās līguma otrās daļas par pilsoņu tiesībām pareizu īstenošanu, lai pilnībā un efektīvi aizsargātu to pilsoņu tiesības, kuri izmantoja savu pārvietošanās brīvību līdz pārejas perioda beigām;

7. pauž bažas par daudzajiem šķēršļiem, ar kuriem joprojām saskaras varavīksnes ģimenes, kad tās izmanto savas tiesības pārcelties uz citu dalībvalsti, un kurus rada atšķirības valstu tiesību normās par viendzimuma pāru atzīšanu un vecāku un bērna attiecībām; mudina Komisiju un dalībvalstis īstenot ieteikumus, kas ir izklāstīti Parlamenta rezolūcijā par *LGBTIQ* tiesībām Eiropas Savienībā, tostarp — tā prasību Komisijai pārbaudīt, vai visas dalībvalstis ievēro 2018. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-673/16 *Relu Adrian Coman u. c. pret Inspectoratul General pentru Imigrări un Ministerul Afacerilor Interne*²⁴, un šo spriedumu ņemt vērā gaidāmajā 2009. gada vadlīniju par brīvu pārvietošanos pārskatīšanā;
8. pauž nožēlu, ka vecākiem un bērniem atšķiršanas vai šķiršanās gadījumā visās dalībvalstīs nav vienādas iespējas izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kādēļ simtiem vecāku Eiropas Savienībā ir sazinājušies ar Lūgumrakstu komiteju, lai panāktu tās atbalstu viņu pārrobežu ģimenes strīdos un gadījumos, kad bērnus ir nolauptis kāds no vecākiem; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest sistēmas, ar kuru palīdzību tiktu veikta tādu lietu uzraudzība, kuras attiecas uz bērniem, kas ir kļuvuši par pārrobežu aizgādības strīdu objektiem, un kuras nebūtu diskriminējošas un nekādi nepārkāptu bērna pamattiesības;
9. atgādina, ka pārvietošanās brīvību apdraud ne tikai nozīmīgi pasaules mēroga notikumi; ar nožēlu konstatē, ka daudzie par šo jautājumu saņemtie lūgumraksti liecina par to, ka ES pilsoņi, pastāvīgie iedzīvotāji, kuri ir citas dalībvalsts valstspiederīgie, un ES pilsoņu ģimenes locekļi, kas ir trešo valstu valstspiederīgie, pārceļoties uz citu dalībvalsti, joprojām saskaras ar juridiskiem, administratīviem vai praktiskiem šķēršļiem, jo īpaši, ja runa ir par uzturēšanās procedūrām, civilajiem vai sociālajiem jautājumiem, piemēram, ģimenes tiesībām vai pensijām, sociālā nodrošinājuma shēmu savstarpēju koordināciju, iespējām izmantot veselības aprūpes un veselības apdrošināšanas pakalpojumus, izglītību un nodokļu režīmus, un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu; uzsver, ka šie šķēršļi bieži ietver diskriminējošas administratīvās prasības vai patvaļīgas prasības attiecībā uz dokumentiem, kurus parasti citās dalībvalstīs neizsniedz; uzsver, ka šos šķēršļus bieži vien rada tas, ka Brīvas pārvietošanās direktīvā nav skaidri definēti atsevišķi jēdzieni, piemēram, “visaptveroša veselības apdrošināšana” un “pietiekami līdzekļi”; aicina Komisiju, uzraugot Brīvas pārvietošanās direktīvas īstenošanu, veikt arī diskriminējošas administratīvas prakses uzraudzību dalībvalstīs, jo īpaši vietējā līmenī, un veikt nepieciešamos šādas prakses apkarošanas tiesībaizsardzības pasākumus un tās pārskatītajās pamatnostādnēs sniegt attiecīgo, Brīvas pārvietošanās direktīvā izmantoto neskaidro jēdzienu skaidrojumu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis, dažādu sociālā nodrošinājuma iestāžu starpā pastiprinot informācijas pārrobežu apmaiņu, sekmēt turpmāko sadarbību situācijās, kad darba ņēmēji saņem pabalstus un sociālā nodrošinājuma iemaksas veic dažādās ES dalībvalstīs, lai visas minētās iemaksas varētu pienācīgi ņemt vērā, aprēķinot tiesības uz pensiju;
10. aicina dalībvalstis īstenot saskaņošanas un sadarbības pasākumus, ar kuriem pārrobežu

²⁴ Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 5. jūnija spriedums *Relu Adrian Coman u. c. pret Inspectoratul General pentru Imigrări un Ministerul Afacerilor Interne*, C-673/16, EU:C:2018:385.

kontekstā efektīvi risina jautājumus par dubultu aplikšanu ar nodokli automašīnu reģistrācijas gadījumā, diskriminēšanu nodokļu jomā un dubulto aplikšanu ar nodokļiem jebkurā pārrobežu kontekstā un labāk ņem vērā darba ņēmēju pārrobežu mobilitātes reālos apstākļus; uzskata, ka dubultās aplikšanas ar nodokļiem jautājumi, piemērojot spēkā esošās divpusējās nodokļu konvencijas vai atsevišķām dalībvalstīm veicot vienpusējas darbības ar nodokļiem, nav pietiekami risināti, tādēļ būtu nepieciešama saskaņota un savlaicīga ES līmeņa rīcība;

11. uzsver, ka bezvalstniecība ir šķērslis to tiesību izmantošanai, kas ir saistītas ar ES pilsonību; pauž nožēlu par to, ka ES pastāvīgā iedzīvotāja statusam netiek piešķirtas pietiekamas tiesības un dalībvalstīm ir iespējas noteikt brīvas pārvietošanās ierobežojumus; pauž dziļas bažas par to, ka saskaņā ar *acquis* tikai ES pilsoņi ir aizsargāti pret diskrimināciju; uzsver, ka līdz ar to bezvalstnieki ar ilgtermiņa uzturēšanās statusu nevar izmantot personu brīvu pārvietošanos vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, uz viņiem neattiecas Vīzu kodekss un viņiem nav tiesību, kas būtu līdzvērtīgas tām, kuras ir noteiktas, piemēram, regulā “Brisele IIa”; aicina Komisiju pārskatīt Padomes Direktīvu 2003/109/EK un ieviest iespējas tuvināt ES pastāvīgā iedzīvotāja statusu ES pilsoņa statusam;
12. ierosina ieviest kopējus ES pilsonības piešķiršanas noteikumus, kas būtu piemērojami visās dalībvalstīs;
13. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu pa to, ka tā pārskatīs noteikumus par konsulāro aizsardzību; aicina Komisiju šajā pārskatā iekļaut izvērtējumu par konsulārās aizsardzības pieejamību personām ar dažāda veida invaliditāti; mudina Komisiju nodrošināt palīdzību nepārstāvēto dalībvalstu ES pilsoņiem; mudina Komisiju un dalībvalstis tajā paredzēt arī tiesības uz konsulāro aizsardzību personām, kurām dalībvalsts ir izdevusi ceļošanas dokumentu, kaut arī tās nav attiecīgās valsts pilsoņi;
14. atgādina, ka minimālajām algām ir svarīga nozīme, lai nodrošinātu, ka tiek īstenots Eiropas sociālo tiesību pīlārs un ka neviens netiek atstāts novārtā; uzsver, ka pārrobežu un sezonas darba ņēmēji dzīvo nepastāvīgos apstākļos, jo īpaši pēc Covid-19 krīzes; aicina Komisiju un dalībvalstis novērst neaizsargātību, ar ko saskaras pārrobežu un sezonas migrējošie darba ņēmēji saistībā ar Covid-19 krīzi, un nodrošināt, ka visiem darba ņēmējiem Eiropas Savienībā tiek piešķirts augsts sociālās aizsardzības līmenis un taisnīgas, pienācīgi apmaksātas darbvietas, tostarp, nodrošinot ar darbaspēka mobilitāti saistīto Savienības tiesību aktu un tiesību uz vienādu samaksu par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu efektīvu piemērošanu un izpildi; uzskata, ka šī pieeja ir būtiska, lai novērstu ES pilsoņu marginalizāciju, dotu viņiem iespēju pilnībā un aktīvi piedalīties mūsu demokrātijā un aizsargātu viņu tiesības, kas izriet no ES pilsonības;
15. konstatē, ka personas ar invaliditāti statusa savstarpējas atzīšanas mehānisma trūkums ir viens no iemesliem, kāpēc personām ar invaliditāti ir grūti īstenot savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, iegūt izglītību, būt nodarbinātiem un baudīt kultūras labumus; atbalsta savstarpēji atzītas ES invaliditātes kartes izstrādi, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi konkrētiem pabalstiem; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest ES invaliditātes karti, lai garantētu personu ar invaliditāti pārvietošanās brīvību;
16. mudina visas dalībvalstis ratificēt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām

un parakstīt tai pievienoto protokolu; mudina Komisiju, ratificējot šo konvenciju, veikt nepieciešamos pasākumus, pateicoties kuriem, personas ar invaliditāti varētu pilnībā izmantot savas Eiropas pilsoņu tiesības, neciešot ne no viena diskriminācijas veida;

17. pauž bažas par bezpajumtnieku marginalizāciju to sarežģīto dzīves apstākļu un tā informācijas trūkuma dēļ, ar kuru viņi saskaras; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, ar kuriem aizsargā bezpajumtnieku dzīvību un viņu tiesības, kā arī viņus uzrunāt ar informācijas kampaņām par šiem pasākumiem un tādējādi veicināt viņu iekļaušanos sociālajā un politiskajā dzīvē un pilsoniskajā sabiedrībā;
18. atzinīgi vērtē Komisijas 2020. gada ziņojumā par ES pilsonību paziņoto nodomu atjaunināt direktīvas par mobilo ES pilsoņu balsstiesībām pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās (Padomes Direktīvas 94/80/EK un 93/109/EK); šajā sakarā uzsver, ka steidzami ir jālikvidē visi šķēršļi un grūtības, kas kavē mobilo ES pilsoņu, tostarp personu ar invaliditāti, balsstiesību izmantošanu, palielinot un atvieglojot informācijas sniegšanu par pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanām un balsošanas procedūrām (iespējams, izmantojot pilnībā pieejamu vienotu ES mēroga informācijas platformu), mudinot dalībvalstis, jo īpaši vietējā līmenī, sekmēt mobilo ES pilsoņu balsstiesību izmantošanu, kā arī, izpētot un īstenojot attālinātas balsošanas, tostarp elektroniskās balsošanas, iespējas, lai palielinātu un veicinātu demokrātisko līdzdalību; uzsver, ka attālinātās balsošanas nolūkā dalībvalstīm ir jānodrošina elektronisko un interneta sistēmu izstrādes un ieviešanas pārredzamība, iespēja veikt manuālus vai elektroniskus pārskatus, neapdraudot balsošanas slepenību un personas datu aizsardzību saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem; atgādina, ka dažās dalībvalstīs personām ar invaliditāti, uz kurām attiecas dažādi aizsardzības pasākumi (piemēram, aizbildnība), automātiski tiek liegta politiskā līdzdalība un tādējādi liegtas tiesības balsot; uzsver nepieciešamību no šā radikālā risinājuma atteikties, lai atbalstītu cilvēkus ar invaliditāti atsevišķās dzīves jomās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par sadarbību ar dalībvalstīm un Parlamentu, pateicoties kurai, tiks garantētas personu ar invaliditāti politiskās tiesības tajā pašā mērā, kādā tiek garantētas citu personu tiesības, un jo īpaši nodrošināts, ka šīs tiesības tiek izmantotas nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis Eiropas vēlēšanu sadarbības tīklā apmainīties ar paraugpraksi par to, kā risināt nelabvēlīgā situācijā esošu pilsoņu grupu īpašās vēlēšanu vajadzības nolūkā palielināt viņu dalību vēlēšanās un nodrošināt, ka viņi spēj efektīvi izmantot savas balsstiesības nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību pēc visaptverošiem datiem par nepietiekami pārstāvētām vēlētajū kategorijām un vajadzību vienoties par tādu nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu kopējo definīciju pamatkopu, kuru starpā var būt tādas grupas kā *LGBTIQ*, migranti un bēgļi, cilvēki no māsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, rasu, etniskām vai lingvistiskām minoritātēm un personas ar invaliditāti.
20. turklāt atgādina, ka lūgumrakstu temats bieži ir ārzemēs dzīvojošo ES pilsoņu vēlēšanu tiesības; konstatē, ka vairākas dalībvalstis saviem pilsoņiem tiesības balsot valsts parlamenta vēlēšanās liedz, tiklīdz viņi pārceļas uz citu ES valsti; uzskata, ka balsstiesību liegšana ES pilsoņiem, pamatojoties uz viņu uzturēšanos ārvalstīs, kā arī viņu tiesību balsot dzīvesvietas valsts vēlēšanās neatzīšana varētu ierobežot pārvietošanās brīvību, kā rezultātā varētu tikt liegtas pamattiesības uz politisko

līdzdalību; uzsver, ka vairākas dalībvalstis ir izslēgušas pastāvīgos iedzīvotājus, kas ir citas ES dalībvalsts pilsoņi, no vietējās un Eiropas Parlamenta vēlēšanās balsstiesīgo personu loka;

21. uzsver, ka vairāk nekā 60 % respondentu, kas piedalījās sabiedriskajā apspriešanā par 2020. gada ziņojumu par Eiropas pilsonību, uzskatīja, ka netiek darīts pietiekami daudz, lai informētu pilsoņus par viņu ES pilsoņu tiesībām; aicina Komisiju un dalībvalstis ES pilsoņus labāk informēt par viņu tiesībām un pienākumiem tā, lai attiecīgo informāciju uztvertu personas ar dažāda veida invaliditāti, un nodrošināt, ka minētās tiesības vienādā mērā ievēro gan viņu izcelsmes valstī, gan jebkurā citā dalībvalstī; uzsver, ka ir svarīgi izveidot valsts līmeņa tīmekļa vietnes, kurās būtu izskaidrotas ES pilsoņu tiesības un veids, kā sazināties ar Eiropas Parlamenta deputātiem un uzraudzīt viņu balsojumus un pieņemtus lēmumus;
22. mudina dalībvalstis savās skolu programmās lielāku vērību veltīt politiskai izglītībai par ES jautājumiem, tostarp par ES pilsoņu tiesībām, un atbilstoši pielāgot skolotāju apmācību; uzskata, ka dalībvalstīm ar savu izglītības sistēmu starpniecību būtu jāveicina skolu ciemošanās ES iestādēs; uzsver, ka pieejamai izglītībai ir būtiska nozīme nākamo pilsoņu informēšanā;
23. atzīst, ka pašreizējā ES līdzdalības satvara struktūra var radīt cilvēkiem šaubas par to, kurš kanāls ir piemērotāks viņu vajadzībām, un tādējādi atturēt viņus no pieejamo instrumentu izmantošanas saziņai ar ES iestādēm; aicina Komisiju un dalībvalstis likt lietā piemērotus rīkus, ar kuriem nodrošina to, ka ES pilsoņi un iedzīvotāji tiek pilnībā informēti par viņu tiesībām iesniegt lūgumrakstus Parlamentam saskaņā ar LESD 227. pantu un viņu tiesībām vērsties pie Ombuda saskaņā ar Pamattiesību hartas 44. pantu, kas ir viņu tiesību ievērošanas un informēšanas par iespējamiem pārkāpumiem līdzekļi;
24. prasa izveidot tiešsaistes vienas pieturas aģentūru, kurā vienuviet atrastos visi ES līdzdalības instrumenti un kas sniegtu informāciju, konsultācijas un atbalstu mijiedarbībai ar ES visās ES oficiālajās valodās un to darītu veidā, kas būtu saprotams personām ar dažādu tipu invaliditāti, tādējādi palīdzot lietotājiem noteikt un izmantot vispiemērotāko kanālu, kas tuvinātu iedzīvotājus Eiropas Savienībai un stiprinātu viņu demokrātisko līdzdalību; tic, ka šāda vienas pieturas aģentūra integrētu dažādo līdzdalības instrumentu izmantošanu, vienlaikus pilnībā atraisot to potenciālu;
25. atgādina par savu atbalstu Konferencē par Eiropas nākotni; pauž stingru pārliecību, ka Konference kalpo par iespēju augšupējai dalībai ES demokrātiskajā procesā; atkārtoti prasa Konferencē izstrādāt konkrētus ieteikumus, kas iestādēm būtu jāīsteno un jāpārvērš konkrētos darbos; aicina visus Konferences dalībniekus veikt reālas, Konferencē sekojošas darbības;
26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, to lūgumrakstu komitejām un valstu ombudiem vai līdzīgām kompetentajām iestādēm.

PASKAIDROJUMS

ES pilsonība ir viens no taustāmākajiem Eiropas Savienības sasniegumiem, un tā ir kopīgas Eiropas identitātes pamatā, kura savukārt ir balstīta uz līdztiesību, nediskriminēšanu un iekļaušanu. Jaunākajā Eiropas barometra zibensaptaujā 8 no 10 respondentiem bija informēti par savām pilsoņu tiesībām, un kopumā respondenti pauda lielu atbalstu pārvietošanās brīvībai un lielākām vēlēšanu tiesībām mobilajiem pilsoņiem, kas liecina par to, ka ar ES pilsonību saistītās tiesības ir populāras. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES iestādes aktīvi nodrošinātu, ka ES pilsoņu tiesības nekādā veidā vai formā netiek ierobežotas. Lai to panāktu, ir jāuzrauga visi pārkāpumi un jāveic konkrētas darbības, kas palīdz novērst trūkumus.

Covid-19 veselības krīze radīja šķēršļus tiesību izmantošanai un skaidri parādīja šo tiesību nozīmi miljonu ES pilsoņu ikdienas dzīvē, par ko liecināja liels skaits Parlamenta saņemto lūgumrakstu. Ārkārtas pasākumiem bija būtiska ietekme, un, lai gan tie bieži vien ir pamatoti, ir ārkārtīgi svarīgi, lai šādi pasākumi būtu tikai īslaicīgi.

Pārvietošanās brīvība, kas ir ES pilsonības stūrakmens, lielai cilvēku grupai bieži vien joprojām ir nepieejama. Ir jāveic konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu, ka pret visiem pilsoņiem un pastāvīgajiem iedzīvotājiem tiek nodrošināta vienlīdzīga attieksme saskaņā ar viņu tiesībām, kas piešķirtas ar ES Līgumiem.

ES pilsoņiem ir pieejami vairāki instrumenti, kas viņiem ļauj piedalīties ES demokrātiskajā procesā. Tomēr fakts, ka tie ir izvietoti dažādās platformās, nozīmē, ka ES pilsoņiem to izmantošana var būt neskaidra. Lai veicinātu lielāku līdzdalību ES demokrātiskajā procesā un plašāk izmantotu līdzdalības instrumentus, mums ir jāatvieglo šo platformu izmantošana, tostarp izveidojot vienotu platformu, kas saturētu informāciju par katra instrumenta konkrēto mērķi un ieguvumiem.

No visām ES pilsoņu tiesībām piedalīties Eiropas demokrātiskajā procesā tiesības iesniegt lūgumrakstu ir visilgāk pastāvošais, pieejamākais un lietotājam draudzīgākais ES līdzdalības demokrātijas instruments ar visplašāko darbības jomu, kas ļauj ES pilsoņiem un iedzīvotājiem tieši vērst viņu vēlēto pārstāvju uzmanību uz bažas raisošajiem jautājumiem, jo īpaši par ES tiesību aktu piemērošanu valsts un vietējā līmenī un par problēmām, ar kurām viņi ikdienā saskaras savu tiesību īstenošanā. No tā izriet, ka lūgumrakstiem ir būtiska nozīme Komisijas un dalībvalstu politiskās uzraudzības nodrošināšanā, kā arī likumdošanas un politikas darba kārtības noteikšanā ES līmenī. Līdz ar to ir nožēlojami, ka Komisijas 2020. gada ziņojumā par ES pilsonību nav sniegts visaptverošs novērtējums par tiesībām iesniegt lūgumrakstu, kā tas bija arī 2017. gada ziņojumā par ES pilsonību.

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	27.1.2022
Galīgais balsojums	+ : 31 - : 3 0 : 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Margrete Auken, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Francesca Donato, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Emmanouil Fragkos, Malte Gallée, Gianna Gancia, Alexis Georgoulis, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Ulrike Müller, Emil Radev, Sira Rego, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Demetris Papadakis, Ramona Strugariu, Marie-Pierre Vedrenne

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

31	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Emmanouil Fragkos, Kosma Złotowski
NI	Francesca Donato
PPE	Gheorghe Falcă, Dolors Montserrat, Loránt Vincze, Radan Kanev, Emil Radev, Agnès Evren, Peter Jahr, Stelios Kympouropoulos, Alexander Bernhuber
Renew	Michał Wiezik, Ramona Strugariu, Marie-Pierre Vedrenne, Ulrike Müller, Yana Toom
S&D	Andris Ameriks, Demetris Papadakis, Marc Angel, Alfred Sant, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alex Agius Saliba, Massimiliano Smeriglio
The Left	Sira Rego, Alexis Georgoulis
Verts/ALE	Margrete Auken, Eleonora Evi, Malte Gallée, Tatjana Ždanoka

3	-
ID	Gianna Gancia, Markus Buchheit
NI	Tamás Deutsch

0	0

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas